

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6. De ordine manifestationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

uerunt naſcentium hominū fata ſub ſtellis, ut ali
quam ſtellarum, homine aliquo nato circuitus
ſui ordinē reliquieſe, & ad eum, qui natus eſt,
perrexire aſſerent: ſicut accidit circa ſtellā, quę
demonſtrauit natuitatē Christi. & ideo per hoc
non conſiſtatur error eorum, qui ſortē naſcentiū
hominiū aliorum ordinī colligari arbitrantur:
non aut̄ credunt aliorum ordinem ad hominiſ
natuitatē poſſe mutari. Similiter ēt, ut Chryſ.* di-
c̄t, nō eſt hoc aſtronomię opus, à ſtellis ſcire eos
qui naſcuntur, ſed ab hora natuitatis futura p̄di-
cere. Magi autem tempus natuitatis non cognouerunt, ut hinc ſumentes initium, à ſtellarū mo-
ri futura cognoverent: ſed potius econuerſo.

*Hoc illud in
Matth. 2.18
Inquit, Vbi
mias illas
ad 2.12.*

*In libro
moſi, cap.
20.*

*Zef. 13.9
In libro
moſi, cap.
20.*

*In libro
moſi, cap.
20.*

*Homil. 5.
Matth. 2.
Ind. 1.
ſtella qu
videtur, i
Gregorius
in cap*it.**

*Super Ques*tionis*
36. Art. ſextum.*

A D O V A R Y M dicendū, q̄ ſicut Chryſ.* refert,
in quibusdā ſcripturis apocryphis legitur, q̄ qdā
gens in extremo orientis iuxta Oceanū ſcripturā
quandam habebat ex noī ſeth, & de hac ſtella, &
numerib. huiuſmodi offerendi: quę gens diligē-
ter obſeruabat huius ſtelle exortum, poſtitis explo-
ratorib. duodecim, qui certis tpi. de nocte ascen-
debat in monte, in quo poſtmodo ē uiderunt,
habentem in ſe quaſi paruuli formam, & ſuper ſe
ſimilitudinē crucis. Vel dicendum, q̄ ſicut dī in
lib. de Questionib. *veter. & noui Testamento. Ma-
gi illi traditionem Balaam ſequabantur, qui di-
xit, Orietur ſtella ex Iacob. Vnde uidentes ſtellam
extra ordinem mundi, hanc eſſe intellexerūt, quā
Balaam futuram indicem Regis Iudeorum pro-
phetauerat. Vel dicēdū, ſicut Aug. *dicit in ſerm. de Epiphania, q̄ ab angelis aliqua admonitione
reuelationis audierunt Magi, q̄ ſtella Christū na-
tum ſignificaret, & probabile v̄r q̄ a bonis, qn̄ in
Christo adorando ſalutē eorum iam querebatur.
Vel ſicut Leo Papa † dicit in ſerm. de Epiphania,
preter illam ſpeciem, quę corporeū incitauit ob-
tutum, fulgentior ueritatis radius corū corda per-
donuit, quod ad illuminationem fidei ptingebat.

A R T I C U L V S VI.

Vtrum natuitas Christi ordine con-
uenienti fuerit maniſtata.

TItulus de ordi-
ne temporis q̄
re, quo prius palto-
rib. deinde Magis,
denuo Simeoni &
Annae maniſtata
eſt Chri natuitas.
In corpore Autor
duo facit: primo or-
dinem maniſtatio-
num ex Euangelij
authoritate aperit, i.
quod ipſo die na-
talis paſtoribus, ter-
tadecima die Ma-
gis, quadraginta Si-
meoni & Annae. Se-
cunda ratione re-
dit optimam ex
ſignificatiſ. Omnia
carū ſunt in litera.
In reuſionem ad
tertiū, de tempo-
re occiſionis Inno-
centiū multum cō-
de ſp. fix. Ex Euangeliō
ſiquidem habeant
non ſtatum occiſi-
tum nam poſt ado-
uionem Magorum
in domo diuerſoria
mox Bethleem (in
quā natus eſt Chri-

AXpi natuitas Magis, q̄ paſtorib.
¶ 3 Præt. Matth. 2. dī, q̄ Herodes
occidit oēs pueros, q̄ erant
in bethleem, & in oīb. finibus
eius, à bimatu & infra, fm tps
quod exquiferatā Magis. Et
ſic ūr quod p duos annos poſt
Chri natuitatē Magi ad Chri-
ſtum puenerint. incōueniēter
igitur poſt tm tps ſuit gentilib.
Christi natuitas maniſtata.

S E D C O N T R A eſt, quod dicit
Dan. 2. Ipſe mutat tempora &
ætates. & ita tempus maniſtationis
natuitatis Christi videſ congruo ordinē eſſe diſpoſitū.

R E S P O N. Dicendū, q̄ Chri
natuitas primo quidē, maniſ-
ta ſta eſt paſtorib. ipſo die na-
tuitatis Christi: ut. n. dī Luc. 2.
Erant in regione eadē uigilatē
& cuſtodiētē uigilias noctis
ſuper gregē ſuum, & ut diſce-
ferunt ab eis angeli in celū, lo-
quebātur adiuuicē, trācamus
uifq; Bethlehem, & uenerunt fe-
ſtinantes. Secundū aut̄, Magi p̄
uenerunt ad Chrm 13. die na-
tuitatis eius, quo die festū Epiphaniæ celebratur. Si
enim reuoluto anno, uel ēt duob. annis veniſſent,
non inueniſſent eum in Bethleem, cū ſcriptū ſit
Luc. 2. q̄ poſtuſ perfecerunt oīa fm legem Dñi
(coſſerentes, puerum Iefum in templum) reuertiſſi
ſunt in Galileam in ciuitatē ſuam Nazareth. Ter-
tiō, maniſtata eſt iuſis in tēplo quadragiſimo
die à natuitate Christi, ut hī Luc. 2. Et huius ordi-
ni ūr eſt, quia per paſtores ſignificantur Apoſtoli
& alij credentes ex Iudeis, quib. primo maniſtata
eſt fides Christi: inter quos non fuerunt multi
potentes, nec multi nobiles, ut dī 1. ad Corinth. 1.
Secundo autem, fides Christi peruenit ad plenitu-
dinem gentium, quę eſt præfigurata per Magos.
Tertiō autem, peruenit ad plenitudinem iudæo-
rum, quę eſt præfigurata per iuſtos, unde & in tē-
plo iudæorum eſt eis Christus maniſtatus.

A D P R I M U M ergo dicendū, q̄ ſicut Apoſt. dicit
Rom. 9. Iſrael ſectando legem iuſtitia, in legem iu-
ſtitie non peruenit: ſed gentiles qui non querebāt
iuſtitiam, iudæos cōiter in iuſtitia fidei preuenie-
runt. & in huius figuram Simeon, qui expēctabat
conſolationem Iſrael, ultimo Christum natū co-
gnouit & preceſſerunt eum Magi & paſtores, qui
Christi natuitatem non ita ſolicite expēctabant.

A D S E C U N D U M dicendum, q̄ licet plenitudo
gētiū prius intrauerit ad fidē, q̄ plenitudo iudæo-
rum: tū primitiæ iudæorum puenerūt in fide pri-
mitiæ gētiū, & ideo paſtorib. primo maniſtata
eſt Christi natuitas, quā Magis.

A D T E R T I U M dicendū, q̄ de appariſtione ſtelle,
q̄ appariuit Magis, eſt duplex opinio. Chryſ.* enim
ſuper Math. & Aug. † in ſerm. Epiph. dicunt q̄ ſtelle
Magis appariuit p biennium ante Christi natui-
tate, & tunc premeditantes & ſe ad iter preparan-
tes, à remotissimis partib. orientis puenerunt ad
Christum tertiadecima die à ſua natuitate. Vnde
& Herodes ſtatiū poſt recessum Magorū, uideſ ſe ab eis illū ſum, mandauit occidi pueros à bima-
tu & infra, dubitans ne tunc Christus natus eſſet,
q̄ ſtella appariuit, ſecundū q̄ à magis audierat.

Alij

*Aug. in ſer.
7. ante med.
& i alio ſer.
de Epiph.
poſt fer. ad
ſta in hære-
mo. to. 10.
Chryſ. ho.
10. in Mart.
ante med.
te. 2.*

QVAEST. XXXVI.

Alij vero dicunt stellā apparuisse primo, cum Ch̄rē natus est, & statim Magi uisa stella iter arripientes, longissimum iter in tredecim dieb. peregerūt: partim quidē adiuta diuina uirtute, partim ait dromedariorū velocitate: & hoc dico, si uene runt ex extremis partib. orientis. Quidā tñ dicunt, eos uenisse de regione propinquā, unde fuerat Ba laam, cuius doctrinæ sectatores fuerunt. Diecūt aut ab oriente uenisse, quia terra illa est ad orientalem partem terræ iudæorum. Et s̄m hoc, Herodes non statim recedentib. Magis: sed post biennium pueros interfecit: uel quia dī interim accusatus Romanū iuissē, uel aliquorū periculōs terrorib. agitatus, à cura interficiendi puerū interim defisiſet: uel quia potuit credere Magos fallacis stel le uisione deceptos, postquā non inueniunt quē natū putauerunt, erubuisse ad se redire, ut Aug. * dicit in lib. de Consensu Evangelistarum. Ideo aut non solū bimōs pueros interfecit: sed etiam infra, quia (ut Aug. dicit in quodam sermone Innocentum) timebat ne puer cui fidera famulan̄, speciem suam paulo supra èatem, uel infra transformaret.

*Super Questionis
33. Art. septimum.*

Titulus clari⁹ est.
Opus. 60. c.
7. Et Mar. 2.
20.4.

In corpore duo sunt primo ex Chrysoſt. respondēt quæſito vira cōcluſione: Stilla non fuit ex cœleſtibus. Et afferuntur quinque rationes ex eodem. Secundū, traſcatur quid fuit illa stella: primo s̄m Chryſoſt. ubi cuius opinione afferuntur duo modi dicendi: deinde ēn propriam opinionem, auctoritate Leonis firmatā. Omnia parēt in litera.

¶ In iſiſione ad tertium, perspice Autorem cōe verbū de significacione cometarum admittendo rēdere: non q̄ propertea, sic ipium ſenſiſte purā ſic: fed esto q̄ ſit, rēdileſe intelligēdūt. Cometas enim non magis regis, quam pauperis rufiſi mor tem ſignificat: fed quia mortes principum nocturni, pau perum auctem ratio non h̄, video vulgarum eft, ſignificat mortem principū, ſi magno creditimus Alberto.

Hom. 5. pof. medium pri mi fol. a p̄i
eip. ho. t. 2.

dinem ſub creatoris lego cuſtodiunt: ſed nouo virginis partu, nouum fidus appetit.

RESPON. Dicendū, q̄ ſicut Chryſt. * dicit ſuper Matt. q̄ illa stella, quæ Magis appetit, non fuerit una cœleſtiū stellarū, multipliciter manifeſtū eft. Primo quidē, quia nulla alia stellarū hac via incedit: hæc n. ſtella ſerebatur à ſeptentrione in meridiē: ita n. Iudæa iacet ad Persidem, unde Magi ue-

ARTIC. VII.

F nerunt. Secundū, appetit hoc ex tpe: non n. ſolū appetebat in nocte, ſed et in media die, quod nō eft uirtutis ſtella: ſed nec eft luna. Tertiū, quia quāque appetebat, & qñq; occultabatur. Cum n. itrauerunt Hierofolymā, occultauit ſcīfam, deinde vbi Herodē reliquerunt, ſcīfam mōſtrauit. Quar tō, quia non habebat continuū motum: ſed cum oportebat ire Magos, ibat: cū oportebat ſtarre, ſtabat, ſicut & de colūna nubis erat in deferto. Quin tō, quia non ſurū manens, partū Virginis demōſtrabat ſed deorsum descendens, hoc faciebat. Dī. n. Matth. 2. q̄ ſtella, quā uiderant Magi in oriēte, antecedebat eos, uſq; dū uenient ſtarer ſupra ubi erat puer. Ex quo patet, q̄ uerbū Magorū dicētiū, Vidiū ſtella eius in oriente, nō eft ſic intellegendū, quaſi ipſis in oriēte poſitis, ſtella appeterit exiſtē in terra Iuda, ſed q̄a uiderūt eā in oriēte existē, & pœſſit eos uſq; in iudeā, quiſ hoc à q̄bus dā ſub dubio relinquit. Nō aut̄ potuſſet diſſinēt domū demōſtrare, niſi eſſet terrecinā. Et ſicut ipſe dicit, hoc nō uir propriū ſtelle: ſed uir tutis rōnali, cuiuſdam. Vnde uir hec ſtella uirtutis inuifibilis fuiffit in rē apparenti transformata. Vnde quidā dicunt, q̄ ſicut Spirituſanctū deſcēdit ſup baptizatū Dñm, in ſpecie columbe, ita appetit Magis in ſpecie ſtelle. Alij uero dñt, q̄ ange liſ, q̄ appetit paſtorib. I humana ſpecie, appetit magis in ſpecie ſtelle. Probabilius tñ uir, q̄ fuerit ſtella de nouo creata, nō in celo, ſed in aere uincitor, q̄ ſm diuina uolūrā mouebat. Vnde Leo Papa dicit in ter. * Epiph. Trib. Magis in regione orientis, ſtella nouę claritatis appetit, q̄ illuſtrior ceteris, pulchriorq; ſiderib. in ſe uincientum oculis animoq; conuerteret, ut cōfertim aduerteret, non eſſe otiosum, quod tam inſolitū uidebat.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod cœlum in ſacra ſcriptura quandoque dicitur aer, ſecundum il lud, Vōlticē cœli, & pīſces maris.

AD SECUNDVM dicendum, quod ipſi angelicē leſles ex ſuo officio habent, ut ad nos deſcendant in ministerium miſſi: ſed ſtelle cœleſtes ſuum ſitum non mutant. Vnde non eft ſimilis ratio.

AD TERTIUM dicendum, q̄ ſicut ſtella illa non eft ſecuta modū ſtellarū cœleſtib, ita nec eft ſtellarū cometarū, que nec de die appearit, nec curſum ordinatum mutant. Et tñ non orā inno abeat ſignificatio cometarum, quia cœleſtie regnū Christi comminuit, & conuictum uniuersa regna terre, & ipſum ſtabit in æternum, ut dicitur Dan. 2.

ARTICVLVS VI. *Super Questionis
36. Art. octauum.*

Vtrum Magi conuenienter ad Chriſtum adorandum venerint.

ADOCTAVVM ſic procedit.

Vñq; Magi non cōuenienter ad Chriſtum uenerādū uenerint. vñcuiq;. n. Regi reuerētia debet a ſuis ſubiectis: Magi aut̄ nō erāt de regno iudeorū.

ergo cū exiſtione ſtelle cognoverūt natū eſſe Regem iudeorū, vñ quod inconuenienter

venerint ad eum adorandum.

¶ 2 Pret. Stultum eft uiuente regealiquo, extraneum regem annuntiare: ſed in regno Iudee regnabat Herodes. ergo ſulte fecerūt Magi, alterius re

gis natuitatem annuntiantes.

Titulus de conuenientia ſu rationabilitate acit. *Matt. 2. q̄*

querit.

¶ In corpore vñca

concluſio: Credendū eft Magos a Spi

rituſanctō inspirato

ſapienter Chriſtum adorasse. Pro

batur: Magi ſunt

primitivē Gentium

in Chriſtum creden

tum. ergo credendū

eſt &c. Antecedens

maneſtatur: quia

in ipſis ſicut in quodam

præſagio fides

deuotioq; gentium

à remotaſ ad Chriſtum